

РЕШЕНИЕ

№ 11095

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. Г.

при участието на секретаря САНДРА ЕМ. Д.А
като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. Г. Гражданско дело № 20211110174316 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 и сл.ГПК.

Образувано е по искова молба с вх.№ 116297 от 29.12.2021 г., депозирана от Т. С. Д., ЕГН *****, село Владая, ул. Приплат № 2, със съдебен адрес: гр. София, ул. Цар Асен № 2, вх. Б, ет. 3, чрез адвокат М. С., против П на РБ, представлявана от Главния прокурор ., с адрес в гр. София, бул. Витоша №, като са предявени осъдителни искове с правно основание чл.49 във връзка с чл. 45 от ЗЗД за сума в общ размер от за причинени неимуществени вреди от ответника в размер на 5000 лв., претърпени от образуване и водене на наказателно производство срещу него, което е било прекратено на 17.03.2020 г., както и за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразен арест на 20.09.2018 г. от служители на 06 РУ-СДВР по заповед на СРП за повече от 24 часа, отказ и неполагане на грижи за увреденото здраве на ищеца по време на ареста, направената полицейска регистрация без основание за това, в размер на 5000 лв.

В исковата молба се твърди, че на 20.09.2018 г. в 15.25 часа ищецът бил задържан по силата на Заповед рег. № ./20.09.2018 г. на МВР в 06 РУ-СДВР, на основание чл. 325 от НК за 24 часа за извършено хулиганство. Сочил, че бил задържан заради инцидент, случил се на 20.09.2018 г. в ранния следобед. Ищецът и братовчед му Любомир Виктор Евтимов, живущ на ул.Челадинка № 22 в село Владая, по свое желание запълвали огромни дупки по посочената улица, за да могат хората от тази улица да се движат безпрепятствено по нея. Около 14.00 ч., тръгвайки да товарят колата за пореден път с материал за запълване на дупките, зад техния автомобил спрял автомобила си Румен Борисов Секулов, съсед на ищеца, който живее на ул. Приплат в селото. Секулов препречил пътя на ищеца и братовчед му и те не могли да излязат да заредят материал за запълване на дупките, тъй като улицата била много тясна и два автомобила не могли да се разминат. Твърди, че братовчед му помолил учтиво Секулов да дръпне настрани автомобила си, за да могат да излязат от тясната улица, но той категорично отказал и заявил, че не желал да

премести автомобила си. Обвинил ги, че не знаели какво правят, обиждал ги и ги псувал. Ищецът се приближил до автомобила на Секулов, за да го помоли да се отдръпне назад, за да се разминат, но получил категоричен отказ. Секулов слязъл от колата, извадил от нея кол и замахнал с него, нанасяйки удари в дясната ръка на ищеца. Ищецът получил дълбока порезна рана в предмишницата и счупване на последната фаланга на малкия пръст. Твърди, че ръката го заболяла силно и побягнал към колата на братовчед си, за да избегне следващи удари, но Секулов хукнал след него, настигнал го и отново замахнал. За да се предпази от пореден удар, насочен към главата му, ищецът отблъснал нападателя си с ръка, Секулов не успял да запази равновесие, спънал се и паднал, сядайки върху ръцете си. Тогава започнал да крещи и да псува ищеца, след което станал и се отдалечил от мястото на инцидента. Ищецът и братовчед му извикали полиция. Оказало се, че Секулов също се обадил и извикал полиция. На местопроизшествието отишли двама дежурни полицаи, които решили, че ищецът е виновен за инцидента и го задържали. Сочи, че бил задържан в 06 РУ-СДВР за 24 часа за извършено хулиганство, без да е извършил каквото и да било действие, осъществяващо от обективна и субективна страна състава на това деяние. Твърди, че вечерта в ареста била ужасна, боляла го цялата дясна ръка от нанесените удари, а в горната част на предмишницата кървяло. Малкият пръст на същата ръка посинял и отекал. Започнало и силно главоболие. Помолвил да бъде освободен, за да отиде на лекар, но му било отказано. Дежурният полицаи му казал, че ще извика лекар, който да се погрижи за здравето на ищеца. Сочи, че лекарят, който пристигнал му премерил кръвното, констатирал, че е високо, но казал, че не може да отговаря за оплакванията за ръката и отекия пръст и си тръгнал, без да му окаже помощ. Сочи, че цяла нощ бил в тежко състояние, чувствал се нелепо и много зле, тъй като не бил извършил престъпление, а само се отбранявал. Бил психически разбит. До късния следобед на другия ден никой не го потърсил и не се поинтересувал от здравословното му състояние. След 15 часа го отвели на разпит и веднага му предявили обвинение, без да му била дадена каквато и да било възможност да се защити по някакъв начин. Твърди, че цялото обвинение било набързо скалъпено, за да бъде оправдан ареста му, изградено изцяло върху обясненията на Секулов, неговата съпруга и негов приятел. Бил освободен един час след изтичане на срока за задържането му, като напуснал ареста на 06 РУ-СДВР в 16.10 часа.

След като напуснал ареста, ищецът веднага бил откаран от негови близки в съдебномедицински кабинет в „Катедра по съдебна медицина и деонтология“ при Медицински университет, където бил освидетелстван за нанесените му увреждания, а след това бил откаран в УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ за изследвания и лечение. Поставена му била диагноза вътреставно счупване на основата на 5-ти пръст на дясната ръка, както и гипсова шина, която носил 30 дни. Срещу ищеца било образувано ДП № ./2018 г. по описа на 06 РУ-СДВР по пр.пр. № 33693/2018 г. на СРП. Била му направена полицейска регистрация, снемане на пръстови отпечатащи. Тази регистрация се появявала при всяко спиране от органите на КАТ, които предприемали основен оглед на автомобила, с който се движел, правели справки за откраднат автомобил и още справки за извършени престъпления в района, в който го спирали, което причинявало на ищеца напрежение и стрес, чувство за нанесен психически тормоз. Сочи, че производството траяло повече от година и половина, като бил разпитван неколккратно, били извършвани очни ставки, експертизи и други действия, като многократно бил призоваван в 06 РУ-СДВР, където той се явявал. Наказателното производство било прекратено с Постановление № 33693 от 17.03.2020 г. на СРП.

В уточнителна молба ищецът сочи, че на 20.09.2018 г. е бил задържан от Недялко .ов .ов на длъжност мл.инспектор при 06 РУ-СДВР. На 21.09.2018 г. е бил привлечен и разпитан в

качеството на обвиняем по досъдебно производство ЗМ №2497/2018 г. от Ася Симеонова на длъжност разследващ полицай при 06 РУ-СДВР, като сочи, че именно този разследващ полицай е извършвал всички действия в това производство и наредил освобождаването на ищеца от ареста с час по-късно от законовопредвидените 24 часа, не разрешила отвеждането му в болница и полагането на медицински грижи по време на този арест, разпоредил извършването на полицейска регистрация. Соци, че наблюдаващ прокурор по досъдебното производство е бил прокурор . Куюмджиев от СРП. Твърди, че от незаконосъобразния му арест и задържането му повече от 24 часа, като и отказ и неполагане на грижи за увреденото му здраве по време на ареста, болките, които изтърпял, унижителното отношение към него като към престъпник и направената му полицейска регистрация, без основание за това, от която търпял всякакви проверки, е претърпял неимуществени вреди, които оценява на 5000 лв. От образуването и воденето на досъдебно производство, подлагането му на множество разпити, очни ставки, експертизи и призовавания в 06 РУ-СДВР, които всеки път водели до психическо натоварване, стрес, унижение, злепоставяне в обществото и уронване на доброто му име пред роднини, близки, работодатели и приятели, което траяло повече от година и половина, е претърпял вреди, които оценява на 5000 лв. Моли съда да му присъди и направените разноски.

Ответната страна, в отговора по исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, оспорва предявения иск. Излага подробни съображения, че исковата претенция не може да бъде подведена под законовите текстове на ЗОДОВ. Соци, че не са ангажирани доказателства относно влизането в сила на прокурорския акт, с който се прекратява процесното досъдебно производство. Счита, че ищецът не е ангажирал доказателства относно претърпените от него неимуществени вреди, като счита, че П на РБ не е пасивно легитимирана да отговаря за действия, извършени от полицейски служители при и по време на задържането на лицето. Оспорва и размера на претендираните вреди като завишен.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото са представени като писмени доказателства заверени преписи на заповед за задържане на лице от 20.09.2018 г. на Недялко .ов .ов, младши инспектор при 06 РУ-СДВР, Протокол за разпит на обвиняем от 209.2018 г. на Ася Симеонова – разследващ полицай при 06 РУ – СДВР, извлечение от дневник за извършени прегледи на задържани лица, Фиш за спешна медицинска помощ от 21.09.2018 г., СМУ № 317.09/2018 г., Медицинско направление от 21.09.2018 г., Допълнение към СМУ № 317.09/2018 г., Заповед № 3286у-3336/08.09.2020 г. за снемане на полицейска регистрация на ВПД Директор, Справка за съдимост от 21.09.2018 г., Постановление за спиране на наказателно производство от 16.03.2020 г.

Съдът е изискал служебно ДП № ./2018 г. по описа на 06 РУ – СДВР и пр.пр. № 33693 от 2018 г. по описа на СРП, от което се установява, че с Постановление от 21.09.2018 г. прокурор при СРП . Куюмджиев е преобразувал бързо производство, образувано на 20.09.2018 г. по реда на чл. 356, ал. 3 от НПК за извършено на същата дата в гр. София престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 12 връзка чл. 130, ал. 2 от НК. Определен е срок за провеждане на разследването – 20.11.2018 г. До постановяването на този акт на прокурор от СРП, са били извършени множество действия по образуването вече бързо производство, в това число задържането на ищеца със Заповед №

2092/20.09.2018 г. на мл. Инспектор Недялко .ов от 06 РУ – СДВР за срок от 24 часа, разпитани са свидетели, като видно от Постановление за възлагане на отделни ПСД по разследването и ОИМ от 21.09.2018 г. от разследващ полицай Ася Симеонова, досъдебното производство е било образувано срещу неизвестен извършител.

С Постановление от 21.09.2018 г. разследващият полицай Симеонова е привлякла като обвиняем ищеца и му е взела мярка за неотклонение – забрана да напуска местоживеенето си и да се явява при призоваване. На същата дата ищецът е разпитан в качеството му на обвиняем от разследващия полицай Симеонова. С Постановление от 19.10.2018 г. прокурор Куюмджиев е дал конкретни указания на разследващия полицай за водене на досъдебното производство и прецизиране на повдигнатото обвинение. На 02.11.2018 г. е постановено Постановление, с което са дадени нови указания до разследващия полицай. С Постановление за удължаване на срока на разследване от 07.11.2018 г., по предложение на разследващия полицай, прокурор Куюмджиев е удължил срока на разследването с два месеца, считано от 20.11.2018 г. В следствие срока е бил удължен и с Постановление от 11.01.2019 г. с още два месеца, считано от 20.01.2019 г. На 11.02.2019 г. е предявено разследването на ищеца в качеството му на обвиняем и на неговите защитници – адвокат С., пълномощник на ищеца, и адвокат Антонов, свидетел по настоящото производство.

С Постановление от 18.02.2019 г. прокурор Куюмджиев е дал нови указания за извършването на досъдебното разследване. След неколкратно удължаване на срока на разследване, на 29.01.2020 г. е било предявено разследването на ищеца в присъствието на адвокат С. и адвокат Антонов. С Постановление от 19.02.2020 г. наблюдаващият прокурор Куюмджиев е отказал да уважи направените при предявяването на разследването искания на ищеца в качеството му на обвиняем. Заключителното мнение на разследващия полицай от 27.02.2020 г. е за предаване на ищеца на съд за извършено престъпление. С Постановление за спиране на наказателното производство от 16.03.2020 г., прокурор Куюмджиев е прекратил производството спрямо Т. Д., като е спрял производството в останалата му част.

Изслушана е и е приета съдебно-психологическа експертиза, която е дала заключение, че към момента на проведеното психологическо изследване на ищеца при него е налице интегриране на събитието в неговия живот, както и позитивно справяне с последиците му, което се е случило постепенно и поетапно, естествено в живота му и към момента на изготвяне на експертизата, същият функционира на добро социално и личностово ниво. Налице е социална изолация, външно и вътрешно напрежение, изразяващи се в раздразнителност и избухливост. В съдебна зала вещото лице обяснява, че подекспертните събития са от септември месец 2018 г. и констатираното от него изолиране е с давност от последните години. Има данни за други събития, като влошаване в отношенията с най-близкия семеен кръг, с хората с които живее подекспертното лице, така че всички тези житейски факти вкупом оказват влияние по отношение на едно отдръпване, с което той реагира, като всичко това следва от личностова конструкция на ищеца.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетеля Иван Антонов Антонов, който е предоставял адвокатски услуги на ищеца. Свидетелят установява, че през месец септември 2018 година ищецът му позвънил и му обяснил за инцидента във Владая, как е бил нападат и ударен, докато с братовчед му запълват дупки по улицата от негов комшия. Свидетелят обяснил на ищеца как да постъпи. На следващия ден ищецът му се обадил и казал, че е задържан за

хулиганство и му повдигат обвинение, като го помолил да отиде. Свидетелят отишъл по-късно и като го видял с подути пръсти, попитал дали са викали лекар. Т. казал, че никой нищо не е направил. Делото, което било водено срещу ищеца приключило в негова полза, продължавало срещу неговия нападател. Година и половина дори след това Т. продължавал да се обаждат на свидетеля и да му казва, че го търсели за проверки и че го спирали постоянно, заради криминална регистрация. Оказа се, че са му направили без основание криминална регистрация. От ареста бил освободен с два часа закъснение, често викали ищеца за разпити, но такива не се провеждали. Обвинението било повдигнато още преди да го пуснат, в рамките на тези 24 часа. Било докладвано делото на прокурор и той бил разпоредил да му се повдигне обвинение без никакво основание. В ареста само му премерили кръвното. Обяснява, че ищецът бил в шок и смазан, в ареста се отнасяли с него като престъпник. И в момента бил с много нахърнено самочувствие. Поради това, че живее във Владая, на излизане от Владая на караула редовно го спирали за проверка. Фактът, че го спирали, когато е с хора и го запоставяли като се обаждат да видят дали не го издирват, се отразявал на ищеца много зле.

С исковата молба се претендира отговорност на ответника по чл.49 във връзка с чл. 45 от ЗЗД с оглед изложените твърдения, че вредите са настъпили в резултат на противоправни действия, респективно бездействия на лице, на което ответникът е възложил извършването на определена работа. В исковата молба не се твърди описаните в нея вреди да са причинени от обективни свойства на вещ(и), които са без връзка с виновно поведение на определен субект (съобразно задължителните указания по тълкуването на закона относно разграничаването на отговорността по чл.49 и 50 от ЗЗД, дадени с ППВС №17/1963 г., т.2 и ППВС №4/1975 г., т.3).

Според чл.49 от ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от друго, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

За да бъде ангажирана отговорността на възложителя по чл.49 от ЗЗД е необходимо наличието на следните предпоставки: възлагане на работа от ответника на прекия причинител на вредите, причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа – чрез действия, които пряко съставляват извършването на възложената работа, чрез бездействия да се изпълнят задължения, които произтичат от закона, техническите и други правила или характера на работата, или чрез действия, които не съставляват изпълнение на самата работа, но са пряко свързани с него (така - ППВС № 9/1966 г.); осъществен фактически състав по чл.45 ЗЗД от физическо лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи: деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина; не е необходимо да се установяват конкретните лица, осъществили деянието (така - ППВС № 7/1959 г. на ВС, т.7), а само качеството им на изпълнители на възложена работа.

При предявяване на иск за обезщетяване на нанесени вреди от противоправно поведение по реда на чл. 49 от ЗЗД следва ищеца да установи, че такова противоправно поведение е било осъществено спрямо него от лица, на които ответникът е възложил определена работа, при и по повод на осъществяваната работа. Отговорността по чл. 49 от ЗЗД е обезпечително-гаранционна, но същата произтича от установен фактически състав на непозволеното увреждане (чл.45 от ЗЗД).

От така установените факти, в това число приложените писмени доказателства и събраните

гласни такива не се установява противоправно поведение на лица, на които ответната прокуратура да е възложила определена работа. Както задържането на ищеца в ареста на 06 РУ – СДВР, извършването на криминална регистрация на лицето, са все действия от компетентността на разследващите органи и са били реализирани от такива, които са служители на 06 РУ – СДВР, а не на П. Обстоятелството, че по наказателното производство е имало наблюдаващ прокурор, не променя фактът, че съответните действия, респективно бездействия, от които ищецът твърди, че е претърпял вреди, са били реализирани или разпоредени от този наблюдаващ прокурор. Липсват каквито и да е било данни, че задържането на ищеца е било нареден от наблюдаващ или друг прокурор, както и такива относно неговото регистриране с криминална регистрация от органите на реда. П не е взела отношение към тези действия. Същите изводи се налагат и по отношение на твърдението за неосигуряване на адекватна медицинска грижа. Тези твърдения не се подкрепиха с доказателства по делото. Напротив, има писмени документи, удостоверяващи, че за ищеца е извикан екип за спешна медицинска помощ, оказано му е съдействие. Показанията на свидетеля Антонов, който е бил защитник на ищеца и е отишъл по негова молба в 06 РУ – СДВР, се явяват преразказ на сведения, дадени от ищеца, а не са от лични впечатления. Настоящият съдебен състав приема, че в настоящото производство не са доказани противоправни действия или бездействия на лице, на което ответната прокуратура е възложила извършването на определена работа. В тежест на ищеца, съгласно разпоредбата на чл. 154 от ГПК и разпределената от съда доказателствена тежест с определението по чл. 140 от ГПК, да докаже чрез пълно и главно доказване, че именно лице, на което ответникът е възложил да осъществява определена работа, му е причинил със своите действия и бездействия, които са противоправни, твърдените неимуществени вреди. Такова доказване не е проведено. Лицата, които са извършили задържането на ищеца, са повдигнали обвинение и са го регистрирали в криминалния регистър на Полицията, са служители на СДВР, а не на П на РБ и последната не може да отговаря за техните действия или бездействия. За пълнота следва да се отбележи, че настоящият съдебен състав счита за недоказано твърдяното бездействие или отказ да се предостави медицинска помощ на ищеца, както и да бъде освободен от ареста след изтичане на 24-часовия срок, за който е бил задържан.

По отношение на иска, предявен за неимуществени вреди, причинени от образуването и воденето на наказателното производство срещу ищеца, което е било прекратено на 17.03.2020 г. по отношение на ищеца (без отбелязване дали същото е влязло в сила и на коя дата) и изцяло с Постановление, влязло в сила на 19.11.2020 г. Безспорно се установява, че срещу ищеца е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 131, ал.1, т. 12 връзка чл. 130, ал. 2 от НК. Същото обаче е прекратено спрямо ищеца, не защото не е налице извършено деяние, а защото установеното такова, съгласно събраните на досъдебното производство доказателства, се преследва не по общ характер, а по частна тъжба на пострадалия, подадена пред съда. С оглед на горното, съдът счита, че не се касае за незаконно повдигнато обвинение, тъй като независимо, че деянието, извършено от ищеца, да не е от общ характер и да се преследва по частен ред, то П е приела, че такова е налице, но не е в нейната компетентност да повдига обвинение и да го поддържа пред съда. Не може да се търси отговорност на П за дейност на неин служител, с която същият е приложил правомощията си за установяване на обективната истина, в следствие на което е констатирал, че инкриминираното деяние се явява такова не от общ, а от частен характер. Не е налице хипотезата на незаконно повдигнато обвинение, нито оправдателна присъда, поради което и не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на П за претърпените от ищеца неимуществени вреди.

Предвид изложеното, съдът счита, че не са налице изискуемите предпоставки за ангажиране отговорността на ответника по предявените искове. При липса на безспорно доказано по делото противоправно действие или бездействие на служител или служители на ответника, липсва една от задължителните кумулативно изискуеми от закона предпоставки за реализиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на ответника, което от своя страна води до извод за неоснователност на исковата претенция.

С оглед на горното, съдът счита, че са исковете се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени като такива.

При този изход на спора само ответникът има право на разноски, но тъй като такива не са извършени, съдът не разпределя разноски.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от Т. С. Д., ЕГН *****, село Владая, ул. Приплат № 2, със съдебен адрес: гр. София, ул. Цар Асен № 2, вх. Б, ет. 3, чрез адвокат М. С., против П на РБ, представлявана от Главния прокурор ., с адрес в гр. София, бул. Витоша № 2, осъдителен иск с правно основание чл. 49 във връзка с чл. 45 от ЗЗД за причинени неимуществени вреди от ответника в размер на 5000 лв. (пет хиляди лева), претърпени от образуване и водене на наказателно производство срещу него, което е било прекратено на 17.03.2020 г., както и за причинени неимуществени вреди от незаконосъобразен арест на 20.09.2018 г. от служители на 06 РУ-СДВР по заповед на СРП за повече от 24 часа, отказ и неполагане на грижи за увреденото здраве на ищеца по време на ареста, направената полицейска регистрация без основание за това, в размер на 5000 лв. (пет хиляди лева), като неоснователни.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____